

Basis Veiligheidsreglement Sportparachutespringen 2026
Bijlage B: Regels voor parachutekeuze

Volgens BVR artikel 701 lid 4 mag een sportparachutist alleen springen met een hoofdparachute die voldoet aan de eisen zoals gesteld in deze bijlage. Om hieraan te kunnen voldoen moeten drie stappen worden doorlopen. Deze bijlage geldt alleen voor square hoofdparachutes.

Stap 1: ervaringsniveau van de sportparachutist

Sportparachutisten worden ingedeeld in zeven ervaringsniveaus. Bepalend daarvoor is het totaal aantal sprongen. Om een hoger ervaringsniveau te bereiken gelden de volgende eisen:

- I : minder dan 25 sprongen
- II : 25 tot 100 sprongen, minstens 10 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- III : 100 tot 400 sprongen; minstens 25 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- IV : 400 tot 700 sprongen; minstens 50 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- V : 700 tot 1000 sprongen; minstens 75 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- VI : 1000 sprongen of meer; minstens 100 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- VII : 1200 sprongen of meer; minstens 200 sprongen aan een crossbraced parachute uit categorie VI waarvan minstens 100 in de afgelopen 12 maanden

Stap 2: indeling hoofdparachutes

Elke hoofdparachute is ingedeeld in een bepaalde categorie (zie BVR Bijlage C, actuele versie). Deze indeling op basis van vliegeigenschappen loopt óók van I t/m VII.

Welke categorie hoofdparachute gebruikt mag worden hangt af van het ervaringsniveau: de categorie van de hoofdparachute mag niet hoger zijn dan het ervaringsniveau van de springer.

Stap 3: grootte en wingload hoofdparachute

Ook worden eisen gesteld aan de grootte van de hoofdparachute en aan de wingload.

Ervaringsniveau	Minimale grootte (sqft)	Wingload maximaal
I	170	1,1
II	170	1,1
III	150	1,3
IV	135	1,5
V	120	1,7
VI	Geen limiet	Geen limiet
VII	Geen limiet	Geen limiet

De wingload wordt berekend door het exitgewicht van de springer (volledig omgehangen) in ponden (lbs) te delen door de grootte van de hoofdparachute (square feet, sqft).

Over de indeling van hoofdparachutes in categorieën wordt het bestuur geadviseerd door de Commissie Spring- en Vliegtechnische zaken en Materiaal (SVM). De lijst (BVR Bijlage C, actuele versie) wordt zo vaak als nodig is bijgewerkt. Voor het bijwerken van deze lijst is **geén** apart Veiligheids Bulletin nodig. Een actuele lijst met hoofdparachutes is beschikbaar op de website van de KNNvL Afdeling Parachutespringen.

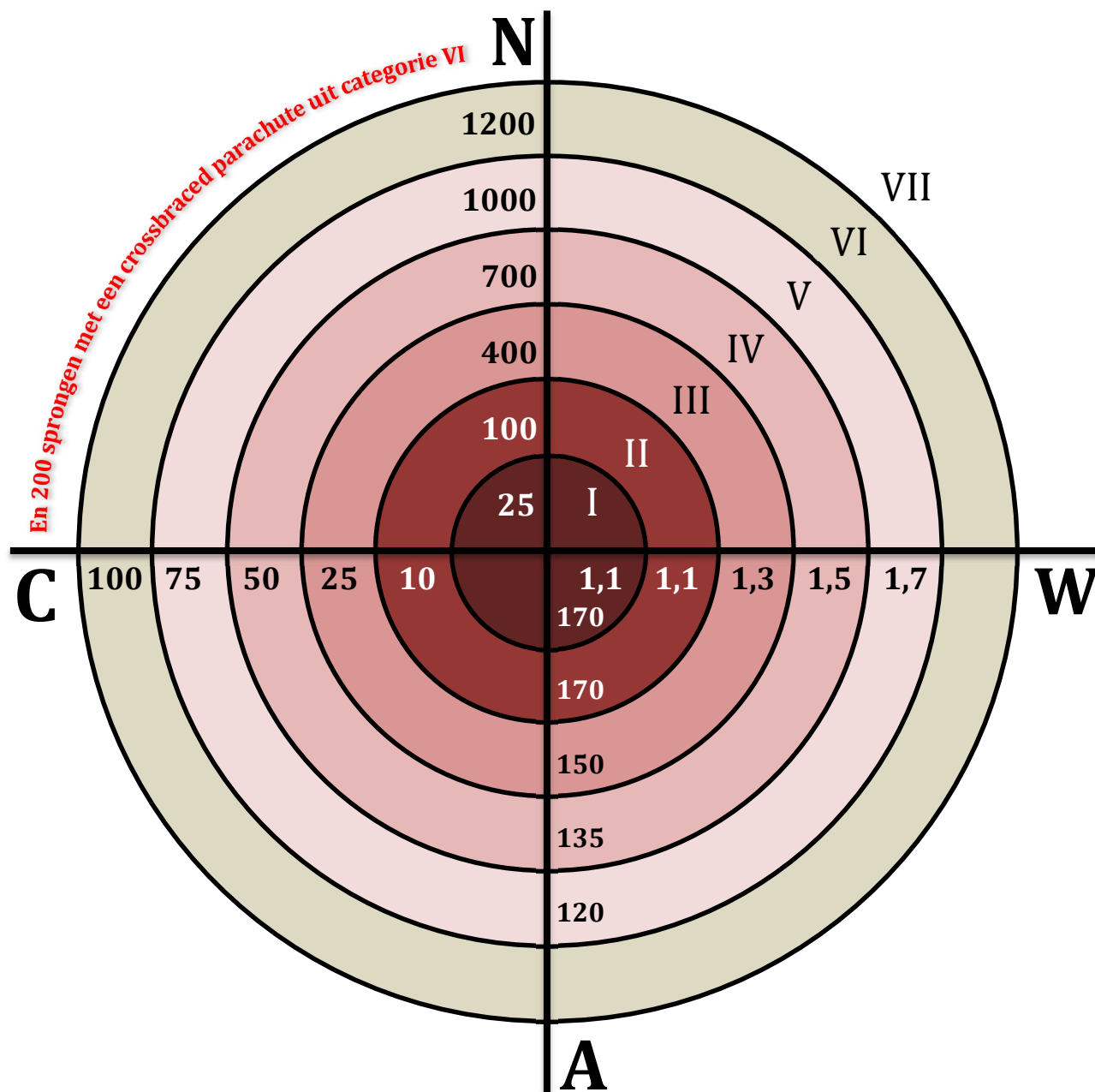
- (Nog) niet geclassificeerde niet-crossbraced parachutes kunnen door een Chef Instructeur tijdelijk worden ingedeeld in een categorie van een vergelijkbare niet-crossbraced hoofdparachute op basis van informatie van de fabrikant.
- (Nog) niet geclassificeerde crossbraced hoofdparachutes vallen tot aan het moment van indelen automatisch in categorie VII.

Bij de overgang naar een hoofdparachute uit een hogere categorie of een hoofdparachute met een kleiner oppervlak/grotere wingload, wordt sterk aanbevolen de relevante sprongopdrachten met betrekking tot canopy-control, zoals die voor het A- en B-brevet verplicht zijn, te herhalen met de nieuwe hoofdparachute.

Een Chef Instructeur kan een springer toestemming geven om met een hoogstens één maat kleinere hoofdparachute te springen, mits de springer de van toepassing zijnde categorie en maximale wingload niet overschrijdt. Hiervan dient de Chef Instructeur een aantekening te maken in het logboek en een schriftelijke melding te doen aan het bestuur. Bij gebruik van een digitaal logboek wordt dit opgetekend op het brevet.

Het (in het buitenland dan wel bij een niet-KNVvL centrum) gesprongen hebben met een kleinere hoofdparachute dan volgens deze bijlage toegestaan geeft bij een KNVvL centrum geen rechten om te springen met de betreffende kleinere hoofdparachute.

Kompasroos

N = Number of jumps (totaal aantal sprongen)
C = Currency (aantal sprongen in afgelopen 12 maanden)
A = Area (oppervlak van de parachute in square feet)
W= Wingload (exitgewicht in pounds : oppervlak in square feet)